

Visionair

Plan Libre 2.0

Plan Libre 2.0 is naast een architectonische verkenning van geprefabriceerde, demontabele architectuur tevens een pleidooi voor het zoeken naar onconventionele duurzame constructieprincipes die een zinvol (her)gebruik van grondstoffen en gebouwen mogelijk maken.

De ontwerpogave is teruggebracht tot haar essentie en de bouwwijze staat centraal bij de vormgeving. Het resultaat is een drie verdiepingen hoge constructie - opgetrokken uit een demontabel bouwsysteem - die kan worden gebruikt als uitkijkplatform, tijdelijk of permanent paviljoen, en als hedendaagse patiowoning.

Het bouwsysteem maakt een integraal onderdeel uit van de architectuur. Het bestaat uit zes gelamineerde houten spanten en 24 vloersegmenten, gemaakt in houtskeletbouw. De lengte van de spanten komt overeen met de hoogte van de constructie. Ze worden bevestigd in de grondplaat en ontlenen hun stabiliteit aan de verbindende vloer-

segmenten van de verdiepingsvloeren die van beneden naar boven worden aangebracht. De constructie heeft een minimale ecologische voetafdruk. Door het hout deels te lamineren kan gebruik worden gemaakt van lokaal vindbaar en hernieuwbaar hout. De constructie is in één dag op te bouwen of te demonteren, voor hergebruik of recycling. Verder reduceren de ronde vorm en centrale vide de constructieve afmetingen en daarmee tevens het materiaalgebruik.

De constructieve optimalisatie van het plan heeft geleid tot expressiviteit en ruimtelijke kwaliteit. De asymmetrisch geplaatste vide brengt licht in het hart van het gebouw en verleent het ontwerp een interne rondgang. De omsloten vide kan worden gebruikt als groene patio en biedt een privaat stukje buitenruimte.

Serge Schoemaker
Serge Schoemaker Architects

Komt een architect bij de dokter...

De architect. In vroeger tijden droeg hij een zwart pak en keek alsof hij alle leed van de wereld op z'n schouders droeg. Dat laatste deed hij niet van harte, want de architect was niet sympathiek. Wel voelde hij zich onbegrepen. Daarom was de architect altijd zuur en verbiterd. En boos. Ook op de klant. Ik heb ooit even psychologie gestudeerd, en achteraf verbaast het me dat in dat dikke boek over psychopathologische afwijkingen geen hoofdstukje 'de architect' voorkwam. De narcistische zelfoverschatting van de architect was saai en humorloos. Maar hoera, het is crisis! Nu moeten we weer normaal doen. Het werk is schaars en de architect moet klantvriendelijk zijn. Een betrouwbare partner in plaats van de centre-of-attention-diva. We hoeven geen ingewikkelde problemen meer te construeren, want de problemen van nu zijn zo helder dat zelfs niet-architecten ze begrijpen. Er is geen geld, er staat een klein land aan kantooruimte leeg en onze grondstoffen raken ook nog eens op.

We moeten aanvoelen wat onze rol in een complete keten is. Niet alleen die van de bouw, maar ook die van de klant, van de klanten van de klant, het profiel en karakter van gebruikers en de toekomstige gebruikers. En misschien dat de architect wel een keer niet de hoofdrol heeft. Who cares. Het project stopt niet met bestaan als het gepubliceerd is.

Zelf zijn we naast CUBE in de loop der tijd een aantal andere ondernemingen gestart. Soms omdat we vanwege de crisis een slechte tijd verwachtten, soms omdat we iets leuks verzonnen en soms door stom toeval. Met het architectenbureau is het eigenlijk altijd goed gegaan. Komend jaar zal vanuit onze ervaring en overtuiging voor ons de nadruk waarschijnlijk nog meer op duurzame herontwikkeling komen te liggen. Verder zullen we ongetwijfeld weer een paar rare projecten doen, puur omdat we ze leuk vinden. En hopelijk kijken we daar dan niet moeilijk bij...

Pieter van der Pot
CUBE architecten